

Bilag 17.

Jydsk Kolonial Grossistforening.

Formanden.

Aalborg, den 22. November 1935.

Til Udvalget for Valutaloven, Rigsdagen, København.

I Anledning af det nye Forslag til Valutalov tillader jeg mig høfligst at gøre det ærede Udvalg opmærksom paa et efter min Mening urimeligt Forhold, nemlig at Firmaer kun anerkendes som Importører for de Beløb, hvorover de i 1934 (1935) har modtaget Faktura direkte fra Udlandet.

Saaftremt Aaret 1934 (1935) skal danne Grundlag for Landets fremtidige Import, vil ovennævnte Definition paa en Importør faa højst uheldige Følger, og jeg kan i denne Forbindelse pege paa enkelte Brancher, der ogsaa i de sidste Par Aar har faaet dette forandret derhen, at de Firmaer, der køber Varen forinden Afsendelsen fra Udlandet, anses for Importør, uanset hvem der faktureres, og saafremt han køber Varen svømmende, anses han for Importør af det halve og Modtageren af den udenlandske Faktura for den anden Halvdel.

Saaftremt Definitionen imidlertid fastholdes for vor Branche, vil Forholdet jo blive det, at de smaa Firmaer, der kun importerede lidt i 1931, nu vil blive berøvet deres sidste Eksistensmulighed. De har nemlig som en Følge af den lille Import i 1931 kun modtaget meget smaa Bevillinger i Aarene 1934—35 og har i mange Tilfælde grundet paa, at Bevillingerne har været for smaa, været nødsaget til at lade en Agent i København samle saa mange Importører, at det stipulerede Mindste-Kvantum naas. Agenterne er derved nødsaget til at modtage den udenlandske Faktura og ved Varens Ankomst lade Partiet dele og omfakturere til de forskellige Importører, der selv indklarerer paa egen Bevilling. Saadanne Firmaer, der var smaa i 1931, og som siden har lidt stærkt under den voldsomme Nedsikring, bliver paa denne Maade helt berøvet sine Importrettigheder.

Ligesaa har mange Firmaer købt Varer af udenlandske Firmaer gennem Agenter i København, og fordi en saadan Agent af en eller anden tilfældig Grund har ladet sig selv fakturere direkte fra Udlandet, medens hans Kunder selv har indklareret paa egen Valutabevilling, er det dog meningsløst, at Agenten skal staa som Importør, og den virkelige Importør af Varen overhovedet ikke tæller med.

Endvidere har der af og til fundet Vareudvekslinger Sted, hvor Valutakontoret har fordelt Valutabevillinger for det tilladte Beløb til samtlige Importører inden for Branchen, men det Firma, der har foretaget Vareudvekslingen, maa jo nødvendigvis blive Modtageren af den udenlandske Faktura og omfakturere Varen, og i saadanne Tilfælde kommer altsaa disse Firmaer til at staa som meget store Importører, medens det dog i Virkeligheden er de mange Modtagere af Varen, der selv indklarerer, der er de virkelige Importører.